

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH - podczas wypoczynku organizowanego przez Stowarzyszenie FUTURE CAMP 01.03.2025r.

Preambuła

Naczelną zasadą wszystkich działań podejmowanych przez organizatora wypoczynku jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie. Każdy członek kadry traktuje dziecko z szacunkiem oraz stale uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiejkolwiek formie. Kadra wypoczynku, realizując te cele, działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizatora wypoczynku oraz swoich kompetencji.

Rozdział I

Objaśnienie terminów

§ 1

Organizator wypoczynku – Stowarzyszenie FUTURE CAMP, ul. Andrzeja Frycza-Modrzewskiego 3/89, 32-261 Kraków, wpisane do KRS pod numerem: 0001158588.

Kadra wypoczynku - kierownik wypoczynku i wychowawcy wypoczynku, zatrudnieni przez Stowarzyszenie na podstawie umowy o pracę / umowy zlecenie.

Podmioty współpracujące - podmioty zewnętrzne współpracujące z organizatorem wypoczynku, świadczące usługi na rzecz organizatora wypoczynku, np. ośrodki wypoczynkowe, agencje ochrony, firmy cateringowe, podmioty medyczne i ratownicze, organizacje pozarządowe, kluby sportowe, szkoły językowe.

Dziecko - na potrzeby niniejszego dokumentu to osoba, do ukończenia 18. roku życia.

Opiekun dziecka - przedstawiciel ustawowy dziecka: rodzic albo opiekun; rodzic zastępczy; opiekun tymczasowy (czyli osoba upoważniona do reprezentowania małoletniego obywatela Ukrainy, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki osób dorosłych).

Zgoda rodzica dziecka - oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka/opiekunów. Jednak w przypadku braku porozumienia między opiekunami małoletniego należy poinformować ich o konieczności rozstrzygnięcia sprawy przez sąd rodzinny.

Krzywdzenie dziecka - Krzywdzenie dziecka to każde zachowanie względem dziecka, które stanowi wobec niego czyn zabroniony. Oprócz tego krzywdzeniem jest zaniedbanie (zamierzone lub niezamierzone), działanie lub zaniechanie a także każdy jego rezultat,

skutkujący naruszeniem praw, swobody, dóbr osobistych dziecka i zakłóceniem jego rozwoju.

Wyróżnia się następujące, podstawowe formy krzywdzenia:

- 1. Przemoc fizyczna wobec dziecka.** Jest to jednorazowe bądź powtarzające się działanie bądź zaniechanie, wskutek którego dziecko doznaje faktycznej fizycznej krzywdy lub jest nią potencjalnie zagrożone. Krzywda stanowi rezultat działania bądź zaniechania ze strony rodzica, opiekuna, osoby odpowiedzialnej za dziecko, posiadającej nad nim władzę lub takiej, której ufa.
- 2. Przemoc psychiczna wobec dziecka.** Jest to przewlekła, niefizyczna, szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a osobą za nie odpowiedzialną lub osobą, której dziecko ufa. Tak jak w przypadku przemocy fizycznej obejmuje zarówno działania, jak i zaniechania. Do przejawów przemocy psychicznej zaliczamy m.in.:
 - 1) niedostępność emocjonalną;
 - 2) zaniedbywanie emocjonalne;
 - 3) relacja z dzieckiem oparta na wrogości, obwinianiu, oczernianiu, odrzucaniu;
 - 4) nieodpowiednie rozwojowo lub niekonsekwentne interakcje z dzieckiem;
 - 5) niedostrzeganie lub nieuznawanie indywidualności dziecka;
 - 6) niedostrzeganie lub nieuznawanie granic psychicznych między dzieckiem a osobą odpowiedzialną;
 - 7) nieodpowiednia socjalizacja, demoralizacja;
 - 8) sytuacje w których dziecko jest świadkiem przemocy;
- 3. Przemoc seksualna wobec dziecka (wykorzystywanie seksualne dziecka).** Jest to angażowanie dziecka poprzez dorosłego lub inne dziecko w aktywność seksualną. Dotyczy sytuacji gdy nie dochodzi do kontaktu fizycznego (np. ekshibicjonizm, molestowanie werbalne - np. prowadzenie rozmów o treści seksualnej nieadekwatnej do wieku dziecka, komentowanie w sposób seksualny wyglądu i zachowania dziecka, zachęcanie do kontaktu z treściami pornograficznymi, *grooming* - strategie nieseksualnego uwodzenia dziecka z intencją nawiązania kontaktu seksualnego w przyszłości) i gdy do takiego kontaktu dochodzi (sytuacje takie jak: dotykanie dziecka, zmuszanie dziecka do dotykania ciała sprawcy, stosunek seksualny). Każda czynność seksualna podejmowana z dzieckiem przed ukończeniem 15 roku życia jest przestępstwem. W przypadku dzieci mówimy o wykorzystaniu seksualnym, kiedy między wykorzystującym (dorosły, inne dziecko) a wykorzystywanym (dziecko) z uwagi na wiek lub stopień rozwoju zachodzi relacja władzy, opieki czy zależności. Do innej formy wykorzystywania seksualnego dzieci zalicza się wyzyskiwanie seksualne. Jest to jakiegokolwiek: faktyczne lub usiłowane nadużycie podatności dziecka na zagrożenia, przewagi sił lub zaufania - w celu seksualnym. Wyzysk seksualny

obejmuje (choć nie jest to konieczne) czerpanie zysków finansowych, społecznych lub politycznych z wykorzystania seksualnego. Szczególne zagrożenie wyzyskiem seksualnym ma miejsce podczas kryzysów humanitarnych. Zagrożenie wyzyskiem seksualnym dotyczy zarówno samych dzieci, jak i opiekunów tych dzieci, mogących paść ofiarą wyzysku.

4. Zaniedbywanie dziecka. Jest to długotrwałe lub incydentalne niezaspokajanie fizycznych i psychicznych potrzeb dziecka. Może przyjmować formę nierespektowania praw dziecka, co w rezultacie prowadzi do zaburzeń w jego zdrowiu i/lub rozwoju. Do zaniedbywania dziecka dochodzi w relacjach dziecka z osobą zobowiązaną do opieki, wychowania, troski i ochrony.

5. Przemoc rówieśnicza (nękanie rówieśnicze, *bullying*). Przemoc rówieśnicza ma miejsce gdy dziecko doświadcza różnych form nękania ze strony rówieśników. Dotyczy działań bezpośrednich lub z użyciem technologii komunikacyjnych (np. za pośrednictwem Internetu i telefonów komórkowych). Przemoc rówieśniczą obserwujemy, gdy szkodliwe działanie ma na celu wyrządzenie komuś przykrości lub krzywdy (intencjonalność), ma charakter systematyczny (powtarzalność), a ofiara jest słabsza od sprawcy bądź grupy sprawców. Obejmuje:

- 1) przemoc werbalną (np. przezywanie, dogadywanie, ośmieszanie),
- 2) przemoc relacyjną (np. wykluczenie z grupy, ignorowanie, nastawianie innych przeciwko osobie, szantaż),
- 3) przemoc fizyczną (np. pobicie, kopanie, popychanie, szarpanie),
- 4) przemoc materialną (np. kradzież, niszczenie przedmiotów)
- 5) cyberprzemoc/przemoc elektroniczną (np. złśliwe wiadomości w komunikatorach, wpis w serwisie społecznościowym, umieszczanie w Internecie zdjęć lub filmów ośmieszających ofiarę),
- 6) wykorzystanie seksualne - dotykanie intymnych części ciała lub zmuszanie do stosunku płciowego lub innych czynności seksualnych przez rówieśnika,
- 7) przemoc uwarunkowaną normami i stereotypami związanymi z płcią (np. przemoc w relacjach romantycznych między rówieśnikami).

Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci - członek kadry sprawujący nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów ochrony dziecka oraz ich aktualność.

Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka – członek kadry odpowiedzialny za przyjmowanie zgłoszeń o zagrożeniu dobra dziecka i podejmowanie interwencji przed właściwymi organami lub instytucjami.

Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku - członek kadry odpowiedzialny za opracowanie planu wsparcia dziecka i jego monitorowanie.

Dane osobowe dziecka to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka, w tym jego imię i nazwisko, PESEL, wizerunek.

Ważne organy:

Rzecznik Praw Obywatelskich

Rzecznik Praw Dziecka

Rozdział II

Rozpoznawanie i reagowanie na czynniki ryzyka krzywdzenia dzieci

§ 2

1. Organizator oraz kadra wypoczynku posiadają wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Organizator oraz kadra wypoczynku w przypadku zidentyfikowania czynników ryzyka przekazują tę informację pracownikowi odpowiedzialnemu za ochronę dziecka, który podejmuje rozmowę z opiekunem. W trakcie rozmowy z opiekunem przekazuje informacje na temat dostępnej oferty wsparcia i motywuje do przyjęcia wsparcia.
3. Pracownik odpowiedzialny za ochronę dziecka oraz pracownik mający bieżący kontakt z dzieckiem, monitoruje sytuację i dobrostan dziecka.

§ 3

Kierownik wypoczynku we współpracy z organizatorem wypoczynku:

- 1) wyznacza z spośród osób stanowiących kadrę wypoczynku osoby odpowiedzialne za:
 - a) standardy ochrony dzieci wdrażając standardy ochrony dzieci;
 - b) udzielenie wsparcia dziecku.
 - c) ochronę dziecka i podejmowanie interwencji;

Pracownikiem wyznaczonym do działań na rzecz ochrony dziecka (tj. Nadzór nad prawidłowym stosowaniem standardów i ich aktualnością, przyjmowanie zgłoszeń i uruchamianie interwencji, opracowanie planu wsparcia i jego monitorowanie) jest członek zarządu Hubert Sereś (tel. Kontaktowy 531 535 696). W przypadku jego nieobecności, kierownik wypoczynku wyznacza inną osobę przejmującą ww. obowiązki.

- 2) odpowiada za zamieszczenie w umowach zawieranych ze wszystkimi wykonawcami zewnętrznymi postanowień dotyczących wymogu złożenia oświadczenia o zapoznaniu

się ze standardami ochrony dzieci organizatora danego wypoczynku oraz zobowiązaniu do ich przestrzegania – (Załącznik nr 1))

3) sporządza listy placówek znajdujących się w miejscu organizacji wypoczynku, które świadczą profesjonalną pomoc (np. szpitale, przychodnie lekarskie, psychologowie, interwencji). Lista ta znajduje się w załączniku nr. 5.

4) opracowuje i upowszechnia informacje o zasadach udziału w wypoczynku osób ze specjalnymi potrzebami oraz sposób zaspokojenia tych potrzeb (np. wymagania medyczne, dietetyczne, dostosowanie dla osób z niepełnosprawnością fizyczną itp.), tak, aby były one znane przed zadeklarowaniem uczestnictwa w wypoczynku.

§ 4

Do obowiązków osoby odpowiedzialnej za wdrażanie standardów ochrony dzieci należy:

- 1) opracowanie z udziałem dzieci uczestniczących w wypoczynku zasad bezpiecznych relacji dziecko - dziecko, które zostają przyjęte przez wszystkich uczestników wypoczynku.
- 2) dbałość o udostępnienie standardów ochrony dzieci na stronie internetowej organizatora wypoczynku, na jego terenie oraz na terenie obiektu, w którym organizowany jest wypoczynek;
- 3) przygotowanie kadry do stosowania standardów i ochrony dzieci, przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu jakichkolwiek zmian w standardach;
- 4) delegowanie zadań oraz odpowiedzialności związanych z realizacją standardów ochrony dzieci oraz monitoring ich realizacji;
- 5) prowadzenie ewidencji kadry, która zapoznała się ze standardami ochrony dzieci przed przystąpieniem do pracy albo po dokonaniu zmian w tych standardach;
- 6) przegląd standardów ochrony dzieci w porozumieniu i współpracy z kierownikiem, kadrą wypoczynku oraz z dziećmi i - jeśli to możliwe - ich rodzicami/opiekunami;
- 7) monitorowanie czy występują trudności w stosowaniu standardów;
- 8) koordynowanie prac związanych z aktualizacją standardów.

§ 5

Do osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka należy, odpowiednio do okoliczności sprawy:

- 1) przyjęcie zgłoszenia o wystąpieniu czynnika ryzyka zagrożenia dobra dziecka;
- 2) przyjęcie zgłoszenia o ujawnieniu symptomów krzywdzenia dziecka lub krzywdzeniu dziecka; ujawnionych lub zgłoszonych incydentach lub zdarzeniach zagrażających dobru dziecka, dokumentowanie ich, weryfikacja oraz

informowanie kierownictwa/organizatora wypoczynku o wynikach poczynionych ustaleń;

- 3) przyjęcie zgłoszenia o podejrzeniu lub niewłaściwym udostępnieniu, rozpowszechnianiu lub wykorzystaniu wizerunku dziecka lub ujawnione na tym tle problemy;
- 4) zainicjowanie interwencji;
- 5) zawiadomienie zespołu interdyscyplinarnego o wystąpieniu okoliczności uzasadniających wszczęcie procedury „Niebieskiej Karty”;
- 6) zawiadomienie sądu opiekuńczego;
- 7) złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka;
- 8) prowadzenie ewidencji zdarzeń oraz interwencji, zabezpieczanie dokumentacji

§ 6

Do osoby odpowiedzialnej za udzielanie wsparcia dziecku należy:

- 1) opracowanie planu wsparcia dziecka;
- 2) współpraca ze specjalistami udzielającymi wsparcia;
- 3) monitorowanie wsparcia udzielanego dziecku.

§ 7

1. W każdym przypadku, niezależnie od podstawy zatrudnienia lub nawiązania współpracy, podmiot ustala dane kandydata, jego kwalifikacje oraz kompetencje do pracy z dzieckiem.

2. Przed zatrudnieniem danej osoby w lub nawiązaniem współpracy w innej formie i powierzeniem kandydatowi obowiązków polegających na pracy z dzieckiem podmiot ustala także czy występuje z jego strony ryzyko stworzenia zagrożenia dla dobra i bezpieczeństwa dziecka. Nadto ustala, czy kandydat podziela wartości organizatora wypoczynku dotyczące poszanowania dzieci oraz ich praw.

§ 8

W trakcie rekrutacji należy uzyskać:

- 1) dane osobowe kandydata, takie jak imię (imiona) i nazwisko, datę urodzenia, dane kontaktowe, potwierdzone sprawdzeniem dokumentu tożsamości;
- 2) informacje dotyczące:
 - a) wykształcenia kandydata/kandydatki;
 - b) kwalifikacji zawodowych kandydata/kandydatki;
 - c) przebiegu dotychczasowego zatrudnienia kandydata/kandydatki.
4. W celu uzyskania dodatkowych informacji o kandydatce/kandydacie podmiot może wystąpić do niego/do niej o przedstawienie referencji z poprzednich miejsc zatrudnienia (od poprzedniego pracodawcy) lub wskazanie kontaktu w celu pozyskania rzeczonych referencji. Nieprzedłożenie ww. dokumentu nie może jednak wywoływać negatywnych konsekwencji dla kandydata lub kandydatki.
5. Przed nawiązaniem współpracy z daną osobą, podmiot przestrzega obowiązku weryfikacji danych o karalności.

§ 9

1. Wszelkie oświadczenia złożone przez osobę, z którą ma być nawiązany stosunek pracy lub która ma działać w ramach podmiotu, zostają włączone do akt osobowych pracownika, a w przypadku ich braku dołączone do umowy cywilnoprawnej.
2. Brak zgody na podpisanie wymaganych oświadczeń wyłącza możliwość nawiązania stosunku pracy lub nawiązania każdej innej formy współpracy.

§ 10

1. Każdy członek kadry zna i stosuje ustalone zasady bezpiecznych relacji pracownik–dziecko, dziecko–dziecko oraz uczestnik wydarzeń - dziecko.
2. Każdy członek kadry ma prawo zaznajomić opiekuna dziecka z zasadami bezpiecznych relacji opisanymi w ust. 1.

§ 11

Zasady bezpiecznych relacji pracownik – dziecko

1. Zasady bezpiecznych relacji pracowników z dziećmi obowiązują wszystkich pracowników, współpracowników, stażystów i wolontariuszy, członków podmiotu, a także każdą dorosłą osobę mającą kontakt z dziećmi znajdującymi się pod opieką podmiotu, jeśli kontakt ten jest związany z działalnością podmiotu.

2. Naczelną zasadą wszystkich czynności podejmowanych przez kadrę wypoczynku jest działanie dla dobra dziecka i w jego najlepszym interesie.
3. Kadra traktuje dziecko z szacunkiem oraz szanuje jego prawa oraz potrzeby.
4. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec dziecka przemocy w jakiegokolwiek formie.
5. Niedopuszczalne jest nawiązywanie z dzieckiem relacji o charakterze seksualnym czy romantycznym.
6. Kadra działa w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych organizatora wypoczynku oraz swoich kompetencji.
7. Każdy pracownik jest zobowiązany do utrzymywania profesjonalnej relacji z dzieckiem i każdorazowego rozważenia, czy reakcja, komunikat bądź działanie wobec dziecka są adekwatne do sytuacji, bezpieczne, uzasadnione i sprawiedliwe wobec innych dzieci. Wszelkie działania względem dziecka powinny być prowadzone w sposób otwarty i przejrzysty dla innych, aby zminimalizować ryzyko błędnej interpretacji zachowania.

§ 12

Komunikacja z dziećmi

Każdy członek kadry w komunikacji z dzieckiem:

- 1) zachowuje cierpliwość i szacunek wobec dziecka;
- 2) uważnie słucha dzieci i udziela im odpowiedzi adekwatnych do ich wieku i danej sytuacji;
- 3) zwraca się do dziecka po imieniu (nie nazwisku lub numerze na koszulce), lub tak jak dziecko sobie życzy;
- 4) podejmując decyzje dotyczące dziecka, informuje je o tym i stara się brać pod uwagę jego oczekiwania;
- 5) szanuje prawo dziecka do prywatności. Jeśli konieczne jest odstępnie od zasady poufności, aby chronić dziecko, informuje je o tym najszybciej jak to możliwe;
- 6) dba o to, aby w przypadku dostępności innych pracowników, być w zasięgu ich wzroku lub słuchu kiedy prowadzi aktywności z dziećmi. W wyjątkowych i uzasadnionych sytuacjach, kiedy musi zostać z dzieckiem sam na sam, zawsze powiadamia o tym inni pracownicy oraz informuje, w którym dokładnie miejscu będzie przebywać wraz z dzieckiem;
- 7) zapewnia dziecko że jeśli czuje się niekomfortowo w jakiejś sytuacji, wobec konkretnego zachowania czy słów, może o tym powiedzieć temu pracownikowi lub wskazanej osobie i może oczekiwać odpowiedniej reakcji i/lub pomocy;
- 8) nie zawstydzia, nie upokarza, nie lekceważy i nie obraża dziecka;

- 9) nie krzyczy na dziecko;
- 10) nie ujawnia informacji wrażliwych dotyczących dziecka wobec osób nieuprawnionych, w tym wobec innych dzieci. Obejmuje to wizerunek dziecka, informacje o jego/jej sytuacji rodzinnej, ekonomicznej, medycznej, opiekuńczej i prawnej;
- 11) nie zachowuje się w obecności dzieci w sposób niestosowny. Obejmuje to używanie wulgarnych słów, gestów i żartów, czynienie obraźliwych uwag, nawiązywanie w wypowiedziach do aktywności bądź atrakcyjności seksualnej oraz wykorzystywanie wobec dziecka relacji władzy lub przewagi fizycznej (zastraszanie, przymuszanie, groźby).

§ 13

Działania z dziećmi

1. Każdy członek kadry w działaniach z dziećmi:

- 1) jest zobowiązany do jawności każdorazowego kontaktu z dziećmi;
- 2) swoim zachowaniem daje przykład dzieciom i jest dla nich wzorem do naśladowania;
- 3) aktywizuje dzieci i traktuje je równo bez względu na ich płeć, orientację seksualną, sprawność/niepętnosprawność, status społeczny, etniczny, kulturowy, religijny i światopogląd;
- 4) dba o bezpieczeństwo i dobre samopoczucie dzieci.
- 5) zawsze ma wiedzę co robią dzieci, znajdujące się pod jego opieką i gdzie przebywają;
- 6) nie dopuszcza do oddalenia się dziecka od grupy tylko z jednym dorosłym, chyba że dotyczy to członka rodziny/osoby bliskiej i zostało to wcześniej uzgodnione z rodzicem dziecka lub wymagają tego względy bezpieczeństwa (np. wizyta z dzieckiem u lekarza).
- 7) jest uważny na fizyczne i emocjonalne potrzeby dzieci oraz pomaga w ich zabezpieczeniu. Upewnia się, że dzieci wiedzą komu mogą zgłaszać swoje obawy lub niewłaściwe zachowania.

- 8) stawia na pierwszym miejscu dobrostan dzieci i ich radość z uczestnictwa w wypoczynku. Wspiera dzieci w nawiązywaniu relacji z innymi uczestnikami wypoczynku w sposób pozbawiony presji i pozostawiający wolność wyboru co do osób, z którymi dziecko chce lub nie chce nawiązywać kontaktu. Jest uważny na procesy grupowe występujące między dziećmi.
- 9) dba o odpowiednie rozlokowanie dzieci w pokojach. ¹
- 10) zgłasza wszelkie obawy dotyczące bezpieczeństwa i dobrego samopoczucia dzieci do kierownictwa lub osoby wyznaczonej, odpowiedzialnej za bezpieczeństwo dzieci.
- 11) uwzględnia bezpieczeństwo dzieci oraz zapewnia dostęp do szybkiej pomocy medycznej (dostęp do apteczki pierwszej pomocy, możliwość wezwania pogotowia);
- 12) nie angażuje dzieci w zabawy i inne aktywności uwłaczające lub obrażające je, ośmieszające, niewłaściwe, przekraczając granice intymności.
- 13) dba o dobrostan fizyczny dziecka zapewniając mu wartościowe posiłki, odpowiednią ilość snu oraz czas na regenerację.
- 14) informuje kierownictwo podmiotu o wszystkich ryzykownych sytuacjach, które obejmują zauroczenie dziecka pracownikiem lub pracownika dzieckiem. W przypadku bycia świadkiem takiej sytuacji, reaguje stanowczo i z wyczuciem.
- 15) unika faworyzowania dzieci i nie otacza ich osobistą opieką, której nie potrzebują;
- 16) nie nawiązuje z dzieckiem jakichkolwiek relacji romantycznych lub seksualnych ani nie składa mu propozycji o nieodpowiednim charakterze. Obejmuje to także seksualne komentarze, żarty, gesty oraz udostępnianie dzieciom treści erotycznych i pornograficznych bez względu na ich formę;

¹ Cała grupa powinna mieszkać na jednym piętrze, a jeżeli jest to niemożliwe co najmniej jeden wychowawca powinien mieszkać na każdym piętrze zajmowanym przez dzieci. Rozlokowanie podopiecznych w pokojach powinno być dla nich komfortowe i dostosowane do etapu ich rozwoju psychofizycznego. W przypadku noclegu zbiorowego dzieci powinny być podzielone według płci, a jeśli nocleg odbywa się w jednej dużej sali, należy wyznaczyć strefy dostosowane do podanych wytycznych, rozlokowane w różnych miejscach pomieszczenia.

- 17) nie utrwała wizerunku dziecka (filmowanie, nagrywanie głosu, fotografowanie) dla potrzeb prywatnych. Dotyczy to także umożliwienia osobom trzecim utrwalenia wizerunków dzieci, jeśli kierownictwo podmiotu nie zostało o tym poinformowane, nie wyraziło na to zgody i nie uzyskał zgód rodziców/opiekunów prawnych oraz samych dzieci;
 - 18) nie proponuje dzieciom alkoholu, wyrobów tytoniowych ani nielegalnych substancji, jak również nie używa ich w obecności dzieci;
 - 19) nie przyjmuje pieniędzy ani prezentów od dziecka oraz rodziców/opiekunów prawnych dziecka. Nie wchodzi w relacje jakiegokolwiek zależności wobec dziecka lub rodziców/opiekunów dziecka, które mogłyby prowadzić do oskarżeń o nierówne traktowanie bądź czerpanie korzyści majątkowych i innych.
2. Osoby niepełnoletnie pełniące rolę kadry są zakwaterowane w oddzielnych pokojach (nie z dziećmi i nie z dorosłymi);
 3. Wychowankowie i kadra kwaterowani są zakwaterowani w osobnych pokojach.
 4. Niedozwolone jest pozostawianie dzieci samych na noc w pokoju opiekuna (z wyjątkiem członków rodziny – za zgodą rodzica);
 5. Przed wejściem do pokoi zawodników zawsze puka sygnalizując swoją chęć wejścia.
 6. Członek kadry nie przebywa w pokoju sam na sam z wychowankiem. Jeśli taka sytuacja ma miejsce, należy zostawić otwarte drzwi.

§ 14

Kontakt fizyczny z dziećmi

Każdy członek kadry wypoczynku w kontakcie fizycznym z dziećmi:

- 1) w sytuacji, w której musi dotknąć dziecko, aby skorygować jego postawę, uprzednio wyjaśnia co i z jakiego powodu będzie robił;
- 2) jest zawsze przygotowany na wyjaśnienie swoich czynności i gestów względem dziecka;
- 3) zachowuje szczególną ostrożność wobec dzieci, które doświadczyły nadużycia i krzywdzenia, w tym seksualnego, fizycznego bądź zaniedbania;
- 4) nie ukrywa i zachowuje jawność utrzymywania kontaktów z dzieckiem
- 5) w sytuacjach wymagających czynności pielęgnacyjnych i higienicznych wobec dziecka, unika innego niż niezbędny kontaktu fizycznego z dzieckiem. Należy zadbać o to, aby podczas każdej czynności pielęgnacyjnej i higienicznej była

obecna inna osoba z podmiotu. Jeśli pielęgnacja i opieka higieniczna nad dziećmi należą do obowiązków kadry, jest ona odpowiednio przeszkolona

- 6) nie bije, nie szturcha, nie popycha, nie szarpie, nie kopie, nie klepie, ani w jakikolwiek sposób nie narusza integralności fizycznej dziecka;
- 7) nie dotyka dziecka w sposób, który może być uznany za nieprzystoity lub niestosowny;
- 8) nie angażuje się w takie aktywności jak łaskotanie, udawane walki z dziećmi czy brutalne zabawy fizyczne;
- 9) niedopuszczalne jest spanie z dzieckiem w jednym łóżku lub w jednym pokoju. Jeżeli ze względów organizacyjnych obiektu, w którym odbywa się wypoczynek, dzieci wymagające szczególnej opieki muszą zostać umieszczone w pokojach kilku lub kilkunastoosobowych, dopuszczalne jest, aby w pokoju z dziećmi dla ich bezpieczeństwa spało również 2 opiekunów, najlepiej tej samej co dzieci płci.

§ 15

Kontakty przed i po zakończonym wypoczynku

1. Kontakt z dzieckiem powinien odbywać się wyłącznie w czasie przygotowania, odbycia i zakończenia wypoczynku oraz dotyczyć celów mieszczących się w zakresie obowiązków kadry.
2. Kadrze nie wolno zapraszać dzieci do swojego miejsca zamieszkania ani spotykać się z nimi w innych miejscach, przed lub po zakończonym wypoczynku.
3. Kadrze wolno kontaktować się z dziećmi poprzez **prywatne kanały** komunikacji wyłącznie, w celach związanych z uczestnictwem i komfortem dziecka podczas wypoczynku. Zawsze powinien być to kontakt jawny.
4. Jeśli zachodzi konieczność spotkania z dzieckiem przed lub po zakończonym wypoczynku, kadra powinna poinformować o tym organizatora wypoczynku.
5. Jeśli dziecko i jego opiekun dzieci są osobami bliskimi lub znajomymi członka kadry, podczas kontaktów towarzyskich, ten członek kadry jest zobowiązany do zachowania w poufności wszystkich informacji dotyczących innych dzieci oraz ich opiekunów.

Bezpieczeństwo w kontaktach online

1. Każdy członek kadry jest świadomy cyfrowych zagrożeń i ryzyka wynikającego z rejestrowania prywatnej aktywności w sieci przez aplikacje i algorytmy, ale także własnych działań w Internecie.
2. Członek kadry nie może używać swoich prywatnych kont w mediach społecznościowych do publikowania informacji związanych z pracą z dziećmi. Wszelka tego rodzaju komunikacja jest prowadzona poprzez oficjalne media społecznościowe podmiotu. Publikując komentarze na portalach społecznościowych każdy pracownik kieruje się rozważą, i ocenia czy nie zagraża to dobru dziecka i nie wyrządzi mu krzywdy.
3. W trakcie zajęć czy innych aktywności, dzieci nie powinny używać urządzeń elektronicznych². O używaniu przez nich urządzeń elektronicznych decyduje kadra wychowawców (informacja zawarta również w regulaminie wypoczynku)
4. Komunikacja internetowa, przed, w trakcie i po wypoczynku, powinna odbywać się w miarę możliwości za pośrednictwem opiekuna. W przypadku, kiedy nie jest to możliwe, należy uzyskać zgodę opiekuna oraz dziecka na komunikację bezpośrednią, pamiętając o tym, że bezpośrednia komunikacja z dzieckiem za pośrednictwem poczty elektronicznej bądź zamkniętych grup służących komunikacji z dziećmi (np. Whatsapp, Messenger), jest możliwa wyłącznie, w celach związanych z uczestnictwem i komfortem dziecka podczas wypoczynku. Zawsze powinien być to kontakt jawny.
5. Wiadomości powinny ograniczać się wyłącznie do komunikacji związanej bezpośrednio z uczestnictwem dziecka w wypoczynku. W szczególności nie należy przysyłać niczego co osoba trzecia mogłaby uznać za wiadomość o charakterze seksualnym.

§ 17

Zasady bezpiecznych relacji dziecko – dziecko

- 1) **Szacunek i kultura osobista** – każde dziecko powinno traktować rówieśników z szacunkiem, unikać wyśmiewania, przezywania i agresji słownej.
- 2) **Zakaz przemocy fizycznej i psychicznej** – zabrania się wszelkich form przemocy, w tym bójek, popychania, szantażu, zastraszania oraz wykluczania innych dzieci z grupy.
- 3) **Zgoda i granice osobiste** – każde dziecko ma prawo do prywatności i wyznaczania swoich granic; zabrania się wymuszania kontaktu fizycznego, np. przytulania czy trzymania za rękę, jeśli druga osoba tego nie chce.
- 4) **Bezpieczeństwo w pokojach i miejscach wspólnych** – obowiązuje zakaz wchodzenia do pokoi innych uczestników bez zaproszenia oraz poszanowanie prywatności podczas przebiegania się czy korzystania z łazienki.

² Chodzi o zapobieżenie nagrywaniu, robieniu zdjęć.

- 5) **Zakaz cyberprzemocy** – zabrania się nagrywania, fotografowania i udostępniania wizerunku rówieśników bez ich zgody oraz wysyłania obraźliwych lub nieodpowiednich wiadomości.
- 6) **Reagowanie na nieodpowiednie zachowania** – każde dziecko powinno wiedzieć, że ma prawo i obowiązek zgłoszenia wychowawcy wszelkich sytuacji, w których czuje się zagrożone lub gdy zauważy nieodpowiednie zachowanie wobec innych.
- 7) **Równość i integracja** – każdy uczestnik kolonii ma równe prawa, niezależnie od pochodzenia, wyglądu, zdolności czy przekonań; promowane są postawy koleżeńskie i wspólna integracja grupy.
- 8) **Zabawy dostosowane do wieku i bezpieczeństwa** – dzieci powinny unikać zabaw ryzykownych, niebezpiecznych lub narażających innych na dyskomfort (np. zabawy w straszenie, siłowe przepychanki).
- 9) **Rozwiązywanie konfliktów w sposób pokojowy** – w przypadku nieporozumień dzieci są zachęcane do rozmowy i mediacji przy wsparciu wychowawcy, zamiast stosowania agresji czy izolowania rówieśników.

2. Jeśli podjęto interwencję z powodu krzywdzenia rówieśniczego, ewaluacja i weryfikacja zasad bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi odbywa się po każdej sytuacji kryzysowej.

§ 18

Szkolenia

1. Każdy członek kadry posiada wiedzę i w ramach wykonywanych obowiązków zwraca uwagę na czynniki ryzyka i symptomy krzywdzenia dzieci.
2. Każdy członek kadry uczestniczy w organizowanych lub rekomendowanych przez organizatora wypoczynku szkoleniach dotyczących ochrony dzieci. Szkolenia są dostosowane do roli jaką członek kadry pełni podczas wypoczynku.
3. Członkowie kadry pracujący bezpośrednio z dziećmi odbywają specjalistyczne szkolenie, które dotyczy tematyki związanej z ich obowiązkami względem dzieci znajdujących się pod ich opieką.
4. W przypadku stałej grupy pracowników szkolenie odbywa się dla niej minimum raz na 2 lata.
5. Po aktualizacji standardów członkowi kadry są informowani o wprowadzanych zmianach, a w razie potrzeby szkolenie jest powtarzane.

Rozdział III

Procedury interwencji w przypadku zagrożenia bezpieczeństwa dziecka

§ 19

1. Procedury interwencji mają na celu wspieranie kadry w realizowaniu prawnego i społecznego obowiązku reagowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.

2. Celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia dziecka, udzielenie mu ochrony w celu zapewnienia mu bezpieczeństwa

3. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.

4. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

- 1) przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
- 2) inna forma krzywdzenia, niebędąca przestępstwem, taka jak np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie,
- 3) zaniedbanie potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

5. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- 1) osoby dorosłe (pracownicy, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
- 2) inne dziecko.

§ 20

1. Osobą odpowiedzialną za prowadzenie interwencji jest kierownik wypoczynku, który, może powierzyć wykonywanie do tego zadania innej osobie.

2. W przypadku powzięcia przez wychowawcę podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, wychowawca ma obowiązek sporządzenia notatki służbowej i przekazania uzyskanej informacji osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji. Notatka ma formę pisma lub maila.

2. W braku reakcji ze strony osoby odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, wychowawca ma obowiązek przekazania notatki służbowej i uzyskanej informacji kierownictwu organizatora wypoczynku.

3. W przypadku braku reakcji ze strony kierownictwa organizatora wypoczynku, wychowawca ma obowiązek przekazania notatki służbowej i wszelkich informacji właściwemu dla miejsca wypoczynku kuratorium oświaty, a w przypadku wypoczynku organizowanego poza granicami kraju do kuratorium oświaty właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora wypoczynku.

3. Interwencja prowadzona jest przez osobę odpowiedzialną za prowadzenie interwencji, który w porozumieniu z organizatorem wypoczynku, może wyznaczyć do tego zadania

inną osobę. W przypadku wyznaczenia takiej osoby jej dane (imię, nazwisko, email, telefon) zostaną podane do wiadomości kadry, dzieci i opiekunów.

4. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony osoby odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji, nie będącej kierownikiem wypoczynku, wówczas interwencja prowadzona jest przez kierownika wypoczynku.

5. Jeżeli zgłoszono krzywdzenie ze strony kierownika wypoczynku, a nie została wyznaczona inna osoba do prowadzenia interwencji, wówczas działania opisane w niniejszym rozdziale podejmuje osoba, która dostrzegła krzywdzenie lub do której zgłoszono podejrzenie krzywdzenia.

6. Do udziału w interwencji można doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy w trakcie rozmowy z dzieckiem o trudnych doświadczeniach³.

§ 21

1. Kierownik wypoczynku w porozumieniu z kierownictwem organizatora wypoczynku informuje opiekuna o ciążyącym na nim obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinny lub opiekuńczy, lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej). Jeżeli poinformowanie opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.

2. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, kierownictwo podmiotu będącego organizatorem wypoczynku w porozumieniu z kierownikiem wypoczynku składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wnioski o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej.

3. Dalsze czynności są podejmowane przez właściwe instytucje, zgodnie z ich kompetencjami.

4. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji, której wzór stanowi Załącznik nr 2 do niniejszych Standardów. Kartę załącza się do rejestru interwencji prowadzonego przez organizatora wypoczynku.

§ 22

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka jest zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu członek kadry, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu niezwłocznie odpowiednio służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112. Po dokonaniu zawiadomienia sporządza kartę interwencji, którą przekazuje osobie odpowiedzialnej za prowadzenie interwencji.

³ Zaproszenie specjalistów musi być zgodne z obowiązującymi przepisami.

§ 23

Krzywdzenie przez osobę dorosłą

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka, osoba odpowiedzialna za interwencję przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, a w szczególności - z jego opiekunem. Osoba odpowiedzialna za interwencję podejmuje starania w celu ustalenia przebiegu zdarzenia, ale także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Ustalenia są spisywane w karcie interwencji.
2. Osoba odpowiedzialna za interwencję organizuje spotkanie/a z opiekunem dziecka (o ile opiekun nie jest osobą stosującą przemoc), podczas którego przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o zasadności i istniejących możliwościach skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotu lub służb.
3. Jeżeli istnieje podejrzenie, że na szkodę dziecka popełniono przestępstwo, osoba odpowiedzialna za interwencję sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo jednostce policji lub prokuratury.

§ 24

1. W przypadku, gdy z rozmowy z opiekunem wynika, że nie jest zainteresowany udzieleniem pomocy dziecku, ignoruje zdarzenie lub w inny sposób nie wspiera dziecka, które doświadczyło krzywdzenia, osoba odpowiedzialna za interwencję sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do sądu rodzinnego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania rodziny.
2. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. ustalone zostaje, że dziecko opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej, jest często głodne), członek rodziny stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobnego rodzaju kary fizyczne), należy poinformować ośrodek pomocy społecznej o tym fakcie oraz potrzebie udzielenia pomocy rodzinie. Nadto gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa, ma miejsce przemoc i zaniedbanie – należy także powiadomić o konieczności wszczęcia procedury „Niebieskiej Karty”.

§ 25

1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka przez członka kadry, osoba ta zostaje odsunięta od wszelkich form kontaktu z dziećmi (nie tylko dzieckiem pokrzywdzonym) do czasu wyjaśnienia sprawy.
2. W przypadku gdy jest oczywiste, że członek kadry dopuścił się wobec dziecka innej formy krzywdzenia niż popełnienie przestępstwa na jego szkodę i nie zachodzi potrzeba natychmiastowego powiadamiania właściwych instytucji, osoba odpowiedzialna za

interwencji bada wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności wysłuchuje osobę podejrzaną o krzywdzenie, dziecko krzywdzone oraz innych świadków zdarzenia. W przypadku ustalenia, że naruszenie dobra dziecka było znaczne, w szczególności, gdy doszło do dyskryminacji lub naruszenia godności dziecka, należy rozważyć rozwiązanie stosunku prawnego z osobą, która dopuściła się krzywdzenia, lub zarekomendować takie rozwiązanie zwierzchnikom tej osoby.

3. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

§ 26

Krzywdzenie rówieśnicze

1. W przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez inne dziecko przebywające na wypoczynku należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunem a także oddzielnie z dzieckiem krzywdzonym i jego opiekunem. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu.

2. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego. Ustalenia są spisywane na karcie interwencji. Karty interwencji sporządza się odrębnie dla dziecka krzywdzącego oraz krzywdzonego.

3. Wspólnie z opiekunem dziecka krzywdzącego należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań.

4. Z opiekunem dziecka krzywdzonego należy opracować plan zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w ten plan sposoby odizolowania dziecka od źródeł zagrożenia.

5. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzanе o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez opiekuna, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć stosowną interwencję także w stosunku do tego dziecka.

§ 27

1. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach organizatora (jest osobą „z zewnątrz”) należy porozmawiać z dzieckiem krzywdzonym, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka. Kierownictwo podmiotu organizuje spotkanie/a z opiekunem dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych podmiotu lub służb oraz o sposobach reakcji na zdarzenie (poinformowanie sądu rodzinnego, poinformowanie szkoły, poinformowanie opiekunów dziecka krzywdzącego).

§ 28

1. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie nosi znamiona czynu karalnego, należy o zdarzeniu poinformować pisemnie właściwy dla jego miejsca zamieszkania sąd rodzinny lub policję.

Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie nosi znamiona przestępstwa, o zdarzeniu należy pisemnie poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury.

§ 29

W przypadku zgłoszenia/ujawnienia treści nielegalnych, szkodliwych lub nieodpowiednich do wieku, lub w przypadku zdarzeń godzących w bezpieczeństwo dzieci związanych z korzystaniem z Internetu należy:

- 1) powiadomić opiekuna dziecka skrzywdzonego i dziecka udostępniającego treści;
- 2) zdarzenie zarejestrować, przeanalizować oraz odpowiednio udokumentować;
- 3) powiadomić policję/sąd rodzinny w przypadku podejrzenia popełnienia czynu zabronionego;
- 4) zapewnić bezpieczeństwo i wsparcie dziecku poszkodowanemu.

§ 30

Plan wsparcia

1. W przypadku stwierdzenia, że dziecko podczas pobytu na wypoczynku doznaje krzywdzenia ze strony osób dorosłych (członka kadry, osób trzecich, rodziców/opiekunów prawnych) lub innego dziecka, organizator wypoczynku zobowiązany jest do niezwłocznego opracowania planu wsparcia.

2. Plan wsparcia powinien obejmować działania mające na celu:

1. odizolowanie dziecka od źródła zagrożenia, w tym zastosowanie środków organizacyjnych, personalnych i przestrzennych, które zapewnią dziecku bezpieczeństwo;
 2. zapewnienie dziecku odpowiedniego wsparcia psychologicznego, emocjonalnego i wychowawczego, dostosowanego do jego potrzeb i wieku;
 3. skierowanie dziecka do specjalistycznej placówki pomocy dziecku, jeśli wymaga tego sytuacja, w porozumieniu z odpowiednimi instytucjami.
2. Plan wsparcia opracowywany jest w konsultacji z opiekunem dziecka i omawiany z dzieckiem w sposób dostosowany do jego wieku i możliwości poznawczych. Jeśli

opiekun dziecka jest osobą krzywdzącą, wówczas plan powinien być uzgodniony z rodzicem niekrzywdzącym lub właściwymi służbami wspierającymi dziecko.

3. W celu opracowania i wdrożenia planu wsparcia organizator wypoczynku powinien wykorzystać dostępne zasoby kadry wypoczynku oraz, jeśli to możliwe, współpracować z wyspecjalizowanymi instytucjami i organizacjami, w tym:
 - lokalnymi ośrodkami pomocy społecznej,
 - ośrodkami interwencji kryzysowej,
 - poradniami psychologiczno-pedagogicznymi,
 - specjalistycznymi poradniami rodzinnymi,
 - ośrodkami wczesnej interwencji,
 - ośrodkami wsparcia dziennego,
 - środowiskowymi centrami zdrowia psychicznego dla dzieci i młodzieży,
 - centrami pomocy dzieciom.
4. Dziecku należy przekazać informacje o dostępnych formach pomocy, w tym numery telefonów zaufania:
 - **116 111** – Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży,
 - **800 100 100** – Telefon dla Rodziców i Nauczycieli w sprawie Bezpieczeństwa Dzieci.
5. Organizator wypoczynku dokumentuje podjęte działania oraz monitoruje sytuację dziecka w celu zapewnienia mu dalszego bezpieczeństwa i wsparcia.

Rozdział IV

Monitoring stosowania standardów

§ 31

1. Osobą odpowiedzialną za standardy ochrony dzieci podczas wypoczynku jest Hubert Sereś (tel. 531 535 696)
2. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci monitoruje standardy, reaguje na sygnały ich naruszenia, prowadzi rejestr zgłoszeń oraz opracowuje propozycje zmian w standardach
3. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci przeprowadza wśród kadry, po zakończonym wypoczynku, ankietę bądź inną formę oceny monitorującą poziom realizacji *standardów*. Wzór ankiet stanowi Załącznik nr 12. W ankiecie kadra może proponować zmiany *standardów* oraz wskazywać ich naruszenia w organizacji.

4. Osoba odpowiedzialna za standardy ochrony dzieci opracowuje ankiety wypełnione przez kadrę oraz dokonuje oceny zgodności Standardów z obowiązującymi przepisami prawa. Na tej podstawie jest sporządzany raport z monitoringu, który następnie przekazuje organizatorowi wypoczynku.

5. Organizator wypoczynku wprowadza do Standardów niezbędne zmiany i przekazuje je przyszłym kierownikom wypoczynku.

Rozdział V

Przepisy końcowe

§ 32

1. Standardy wchodzi w życie z dniem 01.05.2025r.
2. Standardy zostają umieszczone na stronie internetowej podmiotu www.FutureCamp.fun i dostępne są do wglądu na prośbę każdego u p. Huberta Seresia, również w wersji skróconej, przeznaczonej dla dzieci.
3. Podmioty współpracujące, w przypadku, gdy ich działalność obejmuje kontakt z dziećmi, są zobowiązane do przestrzegania niniejszych standardów.
4. Standardy w wersji zrozumiałej dla dzieci stanowi Załącznik nr 6.

Rozdział VI

Załączniki

Załącznik nr 1

Oświadczenie o zapoznaniu się ze standardami ochrony dzieci i zobowiązaniu do ich przestrzegania

.....

Miejscowość i data

Ja,.....
..... oświadczam, że zapoznałam/-em się z polityką ochrony dzieci (w tym
zasadami bezpiecznych relacji personel - dziecko) obowiązującą w
..... i zobowiązuję się do jej przestrzegania.

.....

podpis

Załącznik nr 2

Karta interwencyjna

Imię i nazwisko dziecka		
Przyczyna interwencji (forma krzywdzenia)		
Osoba zawiadamiająca o podejrzeniu krzywdzenia		
Opis podjętych działań, innych niż interwencja	Data	Działanie
Spotkania z rodzicami/opiekunami prawnymi dziecka	Data	Opis spotkania
Forma podjętej interwencji (zakreślić właściwe)	• zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, • wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny, • inny rodzaj interwencji. Jaki?	
Dane dotyczące interwencji (nazwa organu, do którego płacono interwencję) i data interwencji		
Wyniki interwencji: działania organów wymiaru sprawiedliwości, jeśli podmiot uzyskał informacje wynikach działania własnego/działania rodziców/ opiekunów prawnych	Data	Działanie

Załącznik nr 3

Wzór zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Miejscowość, dnia r.

Prokuratura Rejonowa w.....¹

L. dz.....

Zawiadamiający:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa

Niniejszym składam zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wobec małego
..... (imię i nazwisko, data urodzenia) przez (imię i nazwisko
domniemanego sprawcy).

Uzasadnienie

W trakcie wykonywania przez (imię i
nazwisko pracownika) czynności służbowych
.....
.....
(informacja o charakterze czynności, np. aktywności w trakcie wypoczynku)
..... (imię i nazwisko dziecka), dziecko
ujawniło².

Dalszy opis podejrzenia popełnienia przestępstwa

.....
.....
.....
.....
.....

Mając na uwadze powyższe informacje, a także dobro i bezpieczeństwo
małego wnoszę o wszczęcie postępowania w tej sprawie.

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny,
z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....
podpis pracownika

.....
podpis osoby odpowiedzialnej za
podejmowanie interwencji

Załączniki:

1. Dokument uprawniający do reprezentacji, wystawiony przez organizatora wypoczynku
2. Ew. inne dokumenty

¹Zawiadomienie należy złożyć do prokuratury rejonowej właściwej ze względu na miejsce popełnienia przestępstwa.

²Opis sytuacji, która miała miejsce. Należy uzupełnić zgodnie z tym, co się wydarzyło (ważne jest, by zaznaczyć np.: kiedy i gdzie miało miejsce zdarzenie, kto mógł je widzieć/wiedzieć o nim, kto mógł popełnić przestępstwo).

Załącznik nr 4

Wzór wniosku o wgląd w sytuację dziecka/rodziny

Miejscowość....., dnia

Sąd Rejonowy w

L. dz.....

Wnioskodawca:

Imię i nazwisko lub nazwa instytucji

reprezentowana przez:

adres do korespondencji:

Uczestnicy postępowania:

(imiona i nazwiska rodziców/opiekunów małoletniego)

ul

(adres zamieszkania)

dane małoletniego:

(imię i nazwisko dziecka, data urodzenia)

Wniosek o wgląd w sytuację dziecka

Niniejszym wnoszę o wgląd w sytuację małoletniego (imię i nazwisko dziecka, data urodzenia) i wydanie odpowiednich zarządzeń opiekuńczych.

Uzasadnienie

Opis	sytuacji	zagrożenia	dobro	dziecka
.....				
.....				
.....				

Mając powyższe fakty na uwadze, można przypuszczać, że dobro małoletniej/małoletniego jest zagrożone, a

rodzice nie wykonują właściwie władzy rodzicielskiej. Dlatego wniosek o wgląd w sytuację rodzinną małoletniej i ewentualne wsparcie rodziców jest uzasadniony⁴.

Wszelką korespondencję w sprawie proszę przysyłać na adres korespondencyjny, z powołaniem się na numer i liczbę dziennika pisma.

.....

podpis pracownika

.....

podpis osoby odpowiedzialnej za
podejmowanie interwencji

Załączniki:

1. Dokument potwierdzający uprawnienie do reprezentacji zgłaszającego.
2. Ew. inne dokumenty
3. Odpis pisma

Uwaga: Wniosek należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, nie zaś miejsce zameldowania.

Należy zawsze podać imię i nazwisko dziecka i adres jego pobytu. Tylko w takim wypadku sąd może skutecznie pomóc, m.in. poprzez wystanie do rodziny kuratora na wywiad.

⁴ Można dodać: wnoszę, aby sąd powiadomił o wszczęciu postępowania z urzędu lub braku podstaw do jego wszczęcia z urzędu.

Załącznik nr. 5

Lista placówek znajdujących się w pobliżu miejsca wypoczynku - JAROSŁAWIEC

1. Placówki ochrony zdrowia:

1.1. Szpital Powiatowy w Sławnie

1.1.1. Adres: ul. I Pułku Ułanów 8, 76-100 Sławno, Telefon: +48 59 810 30 31

1.2. Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Jarosławcu

1.2.1. Adres: ul. Uzdrowska 15, 76-100 Sławno, Telefon: +48 94 34 82 997

2. Jednostki pomocy społecznej:

2.1. Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Postominie

2.1.1. Adres: Postomino 30, 76-113 Sławno, Telefon: +48 59 846 44 62

3. Jednostki opieki specjalistycznej:

3.1. Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Sławnie

3.1.1. Adres: ul. Kopernika 9, 76-100 Sławno, Telefon: +48 59 810 71 35

4. Kuratorium Oświaty:

4.1. Delegatura Kuratorium Oświaty w Koszalinie

4.1.1. Adres: ul. Władysława Andersa 34, 75-626 Koszalin, Telefon: +48 94 34 28 471

5. Sąd Rejonowy:

5.1. Sąd Rejonowy w Sławnie

5.1.1. Adres: ul. I Pułku Ułanów 20, 76-100 Sławno, Telefon: +48 59 810 67 46

6. Jednostki Policji:

6.1. Komenda Powiatowa Policji w Sławnie

6.1.1. Adres: ul. Polanowska 45D, 76-100 Sławno, Telefon: +48 477 843 511

Załącznik nr 6

Zasady bezpieczeństwa na kolonii FUTURE CAMP 🌞🏕️

1. Szanujemy się nawzajem!

Mówimy do siebie miło, nie wyzywamy się i nie śmiejemy się z innych. Każdy chce się tu dobrze bawić!

2. Nie bijemy, nie popychamy!

Na kolonii nie ma miejsca na bójki, kopanie czy popychanie. Ręce trzymamy przy sobie i rozwiązujemy problemy spokojnie.

3. Szanujemy granice innych

Nie przytulamy, nie dotykamy i nie wchodzimy do pokoju innych, jeśli sobie tego nie życzą. Każdy ma prawo do prywatności!

4. Korzystamy z Internetu mądrze

Nie robimy zdjęć i nie nagrywamy innych bez ich zgody. Nie wysyłamy i nie pokazujemy innym dziwnych lub strasznych rzeczy.

5. Jeśli coś Cię martwi – powiedz dorostemu!

Jeśli ktoś Cię smuci, straszy albo zachowuje się dziwnie – nie zostawiaj tego dla siebie. Powiedz wychowawcy!

6. Wszyscy jesteśmy równi!

Nie ważne, skąd jesteś, jak wyglądasz i co lubisz – na kolonii wszyscy są tak samo ważni!

7. Bawimy się tak, by nikogo nie ranić

Nie robimy niczego, co może być niebezpieczne albo sprawić, że ktoś poczuje się źle.

8. Rozwiązujemy kłótnie spokojnie

Jeśli masz z kimś problem, spróbuj porozmawiać. Jeśli nie wiesz, co zrobić – poproś o pomoc wychowawcę.

9. Dbamy o porządek w pokojach i wspólnych miejscach

Nie wchodzimy do czyjegoś pokoju bez pozwolenia i nie niszczymy rzeczy innych osób.

10. Dbamy o siebie i innych

Jemy posiłki, pijemy wodę i dbamy o higienę. Gdy ktoś źle się czuje, pomagamy mu znaleźć wychowawcę.

11. Nie udajemy bohaterów!

Jeśli coś jest niebezpieczne, nie próbujemy tego sami – prosimy o pomoc dorosłych.

12. Pamiętaj o numerach zaufania

Jeśli chcesz porozmawiać z kimś spoza kolonii, możesz zadzwonić:

116 111 – Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży

Załącznik nr 7

NIEBIESKA KARTA – A

(miejscowość, data)

(nazwa i adres podmiotu, w którym jest zatrudniona osoba wypełniająca formularz „Niebieska Karta – A”)

W związku z powzięciem uzasadnionego podejrzenia stosowania przemocy domowej lub w wyniku zgłoszenia przez świadka przemocy domowej ustala się, co następuje:

I. DANE OSOBY/OSÓB DOZNAJĄCYCH PRZEMOCY DOMOWEJ			
	Osoba 1	Osoba 2	Osoba 3
Małoletni (Tak/Nie)			
Imię i nazwisko			
Imiona rodziców			
Wiek			
PESEL			
Nazwa i adres placówki oświatowej/miejsca pracy			
Adres zamieszkania			
Stosunek pokrewieństwa lub relacja z osobą stosującą przemoc			

II. LICZBA MAŁOLETNICH W ŚRODOWISKU DOMOWYM, W KTÓRYM PODEJRZEWA SIĘ STOSOWANIE PRZEMOCY DOMOWEJ

.....

III. DANE OSOBY/OSÓB STOSUJĄCYCH PRZEMOC DOMOWĄ

	Osoba 1	Osoba 2
Imię i nazwisko		
Imiona rodziców		
Wiek		
PESEL		

	Osoba 1	Osoba 2
Adres zamieszkania		
Sytuacja zawodowa, nazwa i adres miejsca pracy		
Stosunek pokrewieństwa lub relacja z osobą doznającą przemocy		

IV. FORMY PRZEMOCY DOMOWEJ

Forma przemocy	Osoba 1 stosująca przemoc	Osoba 2 stosująca przemoc
Przemoc fizyczna (bicie, szarpanie itp.)		
Przemoc psychiczna (wyzywanie, zastraszanie itp.)		
Przemoc seksualna		
Przemoc ekonomiczna		
Przemoc elektroniczna (grożenie w Internecie itp.)		

V. CZY OSOBA DOZNAJĄCA PRZEMOCY DOMOWEJ ODNIOŚŁA USZKODZENIA CIAŁA? (Tak/Nie)

.....

VI. CZY W ŚRODOWISKU DOMOWYM BYŁA REALIZOWANA PROCEDURA „NIEBIESKIE KARTY”?

- ☐ Tak (kiedy?gdzie?)
☐ Nie
☐ Nie ustalono

VII. CZY OSOBA STOSUJĄCA PRZEMOC DOMOWĄ POSIADA BROŃ PALNĄ?

- ☐ Tak
☐ Nie
☐ Nie ustalono

VIII. CZY OSOBA DOZNAJĄCA PRZEMOCY DOMOWEJ CZUJE SIĘ BEZPIECZNIE?

- ☐ Tak
☐ Nie

IX. DZIAŁANIA INTERWENCYJNE

Działanie	Osoba 1 stosująca przemoc	Osoba 2 stosująca przemoc
Powiadomienie Policji		
Wydanie zakazu zbliżania się		
Zapewnienie schronienia osobie doznającej przemocy		

X. DODATKOWE INFORMACJE

.....

.....

.....

(imię i nazwisko oraz podpis osoby wypełniającej formularz)

Załącznik nr 8

OŚWIADCZENIE O ZNAJOMOŚCI I PRZESTRZEGANIU ZASAD ZAWARTYCH W STANDARDACH OCHRONY MAŁOLETNICH PODCZAS WYPOCZYNKU ORGANIZOWANEGO PRZEZ STOWARZYSZENIE FUTURE CAMP.

Oświadczam, że zapoznałam/em się ze Standardami Ochrony Małoletnich opracowanymi i stosowanymi przez stowarzyszenie FUTURE CAMP oraz deklaruję, że będę ich przestrzegać.

[illegible]

Załącznik nr 9

OŚWIADCZENIE O NIEKARALNOŚCI I ZOBOWIĄZANIU DO PRZESTRZEGANIA PODSTAWOWYCH ZASAD OCHRONY MAŁOLETNICH

.....

miejscowość, data

Oświadczam, że nie byłam/em skazana/y za przestępstwo przeciwko wolności seksualnej i obyczajności czy przestępstwa z użyciem przemocy na szkodę małoletniego i nie toczy się przeciwko mnie żadne postępowanie karne ani dyscyplinarne w tym zakresie. Ponadto oświadczam, że zapoznałam/-em się z zasadami ochrony małoletnich obowiązującymi we wszelakich formach wypoczynku organizowanych przez Stowarzyszenie FUTURE CAMP i zobowiązuje się do ich przestrzegania.

.....

Podpis

Oświadczenie o miejscu zamieszkania

Ja, niżej podpisany/a, oświadczam, że w przeciągu ostatnich 20 lat przed złożeniem niniejszego oświadczenia:

- ☐ nie zamieszkiwałam/am poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej
- ☐ zamieszkiwałam/am w: _____ (należy wpisać kraj/kraje)

Świadomy/a odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, składam je zgodnie z prawdą i własnym przekonaniem.

.....

(miejscowość, data)

.....

(czytelny podpis składającego oświadczenie)

Załącznik nr 10

OŚWIADCZENIE OPIEKUNA MAŁOLETNIEGO O ZAPOZNANIU SIĘ Z OBOWIĄZUJĄCYMI STANDARDAMI OCHRONY MAŁOLETNICH PODCZAS KOLONII I OBOZÓW ORGANIZOWANYCH PRZEZ FUTURE CAMP

.....

miejsowość, data

Oświadczam, że zapoznałam/em się ze „Standardami Ochrony Małoletnich” stosowanymi podczas kolonii i obozów organizowanych przez FUTURE CAMP

[illegible]

Załącznik nr 11

OŚWIADCZENIE MAŁOLETNIEGO O ZAPOZNANIU SIĘ Z OBOWIĄZUJĄCYMI STANDARDAMI OCHRONY MAŁOLETNIICH PODCZAS KOLONII I OBOZÓW ORGANIZOWANYCH PRZEZ FUTURE CAMP

.....

miejsowość, data

Oświadczam, że zapoznałam/em się ze „Standardami Ochrony Małoletnich” stosowanymi podczas kolonii i obozów organizowanych przez FUTURE CAMP

[illegible]

Załącznik nr 12

MONITORING STANDARDÓW – ANKIETA DLA KADRY WYCHOWAWCZEJ ZATRUDNIONEJ PRZEZ FUTURE CAMP.

Odpowiedz na poniższe pytania Tak lub Nie

1. Czy znasz standardy ochrony uczniów opracowane i wprowadzone przez Stowarzyszenie FUTURE CAMP?
2. Czy znasz treść dokumentu „Standardy Ochrony Małoletnich”?
3. Czy uważasz, że potrafisz rozpoznać syndromy krzywdzonego dziecka?
4. Czy wiesz w jaki sposób zareagować na symptomy krzywdzenia dziecka?
5. Czy zaobserwowałeś naruszenie zasad określonych w Standardach oraz w pozostałych regulaminach i procedurach przez innego pracownika?
6. Czy masz uwagi/sugestie/przemyślenia związane z funkcjonującymi podczas organizowanych kolonii i wypoczynków „Standardami Ochrony Małoletnich”?
7. Czy jakieś działanie związane z przyjęciem Standardów jest odbierane jako trudne lub niechętnie podchodzisz do jego realizacji z innych powodów?

Jeżeli na pytanie 5 lub 6 odpowiedziałeś „TAK”, napis dokładnie:

1. Jakie zasady zostały naruszone?

2. Jakie działania podjąłeś?

3. Czy masz jakieś sugestie lub propozycję poprawy obowiązujących standardów?